

Cantat

vid en Concert till förmån för Vesterbottens genom kriget lidande invånare. Efter fredsslutet 1809.

Ljufliiga budskap, som friden förkunnar
Suckande länder och svidande bröst,
Gyllene friden, som himlen förunnar
Än till de plågade dödligas tröst,
Ljufliiga budskap, som friden förkunnar!
Tusende hjertan och tusende munnar
Helsa ditt möte, välsigna din röst.

Men hvilka jemrens rop! . . . mitt hjerta blöder . . .

Hvad suckar, hvad klagande ljud,

Som tystas ej af fridens bud! —

Ack bröder!

När, fjerran krigets larm, *vår* dag i ro förflöt,

Vi skötte våra värf, *vi* bergade vår gröda,

Vi trycktes emot vänners sköt,

Och njöto, efter dagens möda,

I våra stilla hem en hvila, trygg och söt:

Då svämmade, lik de förstörande vågor,

Som svalla utan dam och strand,

En gruflig fiende kring våra bröders land;

Der märktes dagen blott af plundring och af plågor,

Der lystes natten blott af fasansfulla lågor

Från deras hyddors brand.